

Midnattsropet

Nr 8 • 1980 • Årg. 20 • Pris 3:—

Maranata • Du vår Herre kom!

**Konferensen
i Gärdshyttan
nådde tusentals
via närradion**

***Nya lagförslaget
om hemundervisningen
attack mot familjen***

Skolministern möter protester

Sommarkonferensen 1980

T.h.: Tillbedjan och lovsång.

Nu gäller det familjens rehabilitering...

T.v.: Under Gärdshyttekonferensen betonades med förnyad kraft att jämsides med människornas frälsning är familjens rehabilitering de viktigaste uppgifterna just nu. Här får Brita Hellström representera den stora skara föräldrar som under konferensen kom samman för att i första hand lova Gud och i andra hand dryfta den allvarliga strid de ofrivilligt tvingats ta upp i vårt land.

Nedan: Från Grekland kom Lasse och Ulla Britt Andersson med sonen Andreas samt Gitte Christensen. Europa står vidöppet för evangelium.

Antonio Benitez från Stockholm och Dom.rep. lovade Gud, talade, sjöng och fick hela församlingen med sig i lovsång.

konferens eko

UTTALANDEN OM KONFERENSEN PÅ GÄRDSHYTTAN

Elny Laggren, Stockholm

- Jag har lite svårt att uttrycka mig, det har varit en underbar vecka. Jag hoppas man kan förverkliga vad man hört och varit med om, så Guds kraft blir verksam i fortsättningen. Att man inte bara sitter, utan kan vara rörlig och kan göra något.

- Det har kommit fram något helt nytt och det gäller verkligen för oss att hålla ut.

Torvald Helmner, Rönneshytta

- Konferensen har varit väldigt bra. Höjdpunkten var förmiddagsmötet (avslutningssöndagen). Det önskar jag att hela Sverige skulle få höra.

Sonja Sandvik, Jönköping

- Det har varit roligt, avstressande, ja, faktiskt skönt, om man får använda ett sånt ord.

- Helt annorlunda än andra konferenser. En ny epok helt enkelt.

Solveig och Egon Wollmør, Malmö

är med för första gången på en konferens hos maranatafolket och berättar om hur Gud lett dem steg för steg. Med hänförelse talar Solveig om hur Jesus varit med och hjälpt henne i vardagens praktiska problem.

- Här har vi mött en väldig kärlek och gemenskap. Man känner att Herren är här!

Egon W.

- Det är ju ett enormt budskap vi mött genom Arne Imsens profetiska förkunnelse. Jag tror kanske att det är lite svårt för människor att ta emot det med en gång. Det är så mycket som är nytt och man måste därför vara försiktig så att man inte stöter bort människor som måste få tid att smälta det.

Tillsammans utbrister de, nästan i mun på varandra:

- Det har varit en fantastisk konferens och vi är verkligen glada över att ha varit med under denna vecka.

Ann Margreth Brynte och Karin Setterman kom direkt från Malmö, där de nyligen tagit upp verksamhet.

Ovan: Flera önskade speciell förbön men atmosfären var redan den läkande i sig.

Nedan: Mötestältet fick plats på mark som arrenderats för ändamålet. Varje kväll sökte sig massor av ofrälsta till mötena.

Av Arne Imsen

Nya lagförslaget är en attack mot familjen

Vi i Sverige har oändligt mycket att tacka Gud för. Vi lever i världens underbaraste land. Det tragiska är att vi ibland inte själva förmår att uppskatta det vi fått. Vi kan inte minst genom ansvarslöshet, okunnighet och likgiltighet förstöra mycket av det goda som gångna generationer byggt upp under många mödor.

Vi lever i ett underbart land och vi skall inte förneka att det är ett underbart faktum att vi har rättigheter som människor saknar i andra delar av världen. Vi har tex mötesfrihet, yttrandefrihet och andra friheter, fastän de visserligen håller på att reduceras genom många ganska raffinerade metoder. Vi märker att det pågår en maktförskjutning också i vårt samhälle. Ändå får vi inte undervärdera det faktum att vi kan samlas till opinionsmöten och väckelsemöten. Sedan är det ju en annan sak hur vi utnyttjar dessa möjligheter att nå ut med evangelium.

Nu måste vi konstatera att det inte är bara via de legala vägarna evangelium kan förmedlas till folket. Det finns också illegala vägar, som under vissa betingelser måste anses vara fullt riktiga. Även på den punkten finns en viss förståelse inte minst bland opinionsbildare, som förstått konfliktsituationen mellan ambitionen att nå ut med det kristna budskapet och det regelsystem som det sekulariserade samhället byggt upp.

Under vissa betingelser måste man alltså vara redo att gå över de gränser som samhället har stadgat, men då givetvis med den positiva avsikten att åstadkomma god frukt. Meningen är inte att bryta sönder samhället utan göra det bättre. I vissa situationer då orden inte längre räcker till och då symbolerna blivit för urvattnade, kan det tarvas mer konkreta aktioner för att väcka människor.

Det finns gott om exempel i väckelsehistorien. Baptisterna bröt mot lagen då de lät sig döpas. De bröt också mot lagen då de startade egna skolor och undervisa- de utan att ha behöriga lärare eller andra nödvändiga attribut för verksamheten.

Idag pågår det liknande lagbrott. Kristna smugglar biblar genom gränsen till Sovjetunionen och finner det vara fullt förenligt med missionsstrategin. De har inga moraliska synpunkter på den frågan. Den högre moralen säger att evangelium skall ut till alla människor. I missionsbefallningen nämns inga järnridåer eller bamburidåer för vilka evangelium måste stoppas upp.

Diskriminering

Vi bör alltså tacka Gud för de möjligheter vi har och inte fixeras av de problem som inställer sig då vi märker människornas motstånd mot vad de uppfattar som nytt och kanske därför samhällsfarligt. Ändå blir man förvånad att det idag kan komma ut ett statligt delbetänkande som går ut på att direkt inskränka en grundläggande fri- och rättighet i Sverige. Det är ett häfte och det heter: "Enskild undervisning enligt §35 skollagen. Förslag till lag om ändring av skollagen. Delbe-

tänkande av kommittén angående skolor med enskild huvudman."

När man tar del av det här betänkandet får man en känsla av att Sverige är på väg att lagstiftningsvägen förvandla en del av sina medborgare till mer eller mindre kriminella existenser genom att omöjliggöra hemundervisning i storfamilj. Under alla förhållanden märker man en tydlig tendens till diskriminering som speciellt skulle drabba maranataföräldrar. Det är inte säkert att det går att hejda utvecklingen, men vi kan i alla fall protestera emot den. Det måste bli protester med livet som insats. Om inget annat hjälper kanske det blir nödvändigt med direkta konfrontationer med makthavarna för att göra klart för samhället vilket övergrepp som håller på att ske.

Hemundervisningen är en självklar rätt för alla svenska medborgare utan undantag. Det gäller alla föräldrar. Skollagens § 35 får därför inte förvandlas till en undantagsparagraf som gör det omöjligt för föräldrar att fostra och undervisa sina egna barn i överensstämmelse med sin kristna övertygelse bara för att de flyttat samman i storfamilj och ordnat barnens undervisning själva i protest mot dagens skolsituation. Paragrafen skall bibehållas i oförändrat skick, och om det skall förändras någonting, måste det givetvis vara i generösare riktning. Man skall naturligtvis underlätta för föräldrarna att nå det högsta möjliga resultat av den här typen av undervisning om föräldrarna bedömer den som bäst för barnen.

Behandlar Maranata

Den här skriften är ett betänkande som märkligt nog nästan undantagslöst behandlar Maranata. Jag kan inte finna att det förekommer i något annat sammanhang att en kristen grupp skall bli special- och särbehandlad av den lagstiftande församlingen. Det är en typisk väckelsekristen verksamhet som nu framkallat en snabbtredning. Framförallt har skolministern haft synnerligen bråttom att rycka loss hemundervisningen ur det stora sammanhang som gäller barnens undervisning. Frågan gäller även i vad mån barnens rätt och föräldrabalken skall gälla.

Hemundervisningen är en mycket marginell företeelse i vårt samhälle. Jag vet

BAKGRUND:

Hemundervisning i storfamilj skall stoppas genom en ändring i skollagen, föreslår en statlig kommitté i ett betänkande, som presenterades i våras. Lagförslaget är föranlett av och ett direkt slag emot de maranataföräldrar, som tagit sina barn ur skolan. Går lagförslaget igenom tvingas föräldrarna under jorden med sin undervisning eftersom de nya villkoren är helt oacceptabla för föräldrarna. Hemundervisningen kommer då att åläggas samma rigorösa krav som en vanlig skola.

inte om antalet människor som berörs går upp till ens hundra stycken. Man frågar sig hur samhället fördelar sina knappa resurser när man samtidigt måste vara medveten om de enorma problemen i ungdoms-Sverige. Det handlar om tusentals och åter tusentals ungdomar som skolan förlorat kontakten med på grund av deras sociala anpassningsproblem. Om inte samhället vidtar snabba åtgärder kommer tiotusentals att gå under i alkoholism, drogmissbruk, prostitution och allmän laglöshet. De driver omkring utan några som helst mål i sitt liv.

Ingen tillfrågad

I den snabbutredning skolministern tydligen funnit så angelägen, handlar det om några tiotal barn. Hur kan samhället ha råd att under dessa förhållanden kalla på experter med uppdrag att under lång tid specialutreda hur det skall bli med dessa tiotalet barn. Det gäller barn från troende hem med varmt kristna och bedjande föräldrar och de har höga ambitioner ifråga om barnens fostran. De har redan offrat en stor del av sin komfort för att skapa en så kreativ miljö som möjligt för sina barn. De är redo att följa dem dygnet runt från sängen till skolsalen och lekplatsen, ivrigt engagerade i deras utveckling.

Det är verkligen förvånande att samhället kan uppbringa sådana resurser när det gäller att undersöka skolsituationen hos barnen till maranataföräldrarna. Man frågar sig givetvis vad avsikten är. Vad är det man vill förebygga? Avsikten kan knappast ha varit att göra en seriös undersökning av förhållandena. Människorna som anförtratts uppdraget har definitivt inte varit kompetenta för det. De har i verkligheten inte gjort den minsta ansats att informera sig i de storfamiljer hos de föräldrar som berörs av utredningen och som nu skall få sina medborgarliga fri- och rättigheter inskränkta enligt lagförslaget. Och föräldrarna är verkligen medborgare och inte andra klassens medborgare. De har höga ambitioner att fungera socialt i samhället och har höga kristna ideal som de vill se förverkligade i den gemenskapen.

Ingen har blivit tillfrågad och därför har man också gjort fullständigt felaktiga analyser. Går lagen igenom i Sveriges riksdag, ställer jag verkligen frågan hur det är med de män och kvinnor i vår riksdag som har en kristen trosbekännelse. Har de avsvurit sig den? Ytterst sett handlar det ju inte om någonting mindre än kristen människosyn och kristen fostrargärning.

Jag tror inte alla är medvetna om det här problemets verkliga art. Självklart är det inte i första hand en politisk fråga. Djupast sett handlar det om vilken män-

Om några år kommer hundratals barn att åtnjuta hemundervisning. Frågan är nu om demokratin är så pass livskraftig i vårt land att den orkar med det. Foto: Reino Jilker

niskosyn man har och var den människosynen är förankrad. Om vi tänker oss utvecklingen i det moderna samhället, som valt evolutionismen som sin utvecklingsfilosofi, förstår vi att förr eller senare måste en konflikt uppstå. Frågan är då om maranatafolket har rätt att tro på bibeln och praktisera den med avseende på allt det bibeln lär om människan.

Det är detta som är det grundläggande problemet men det vågar man givetvis inte ta upp. Man vill inte ens snudda vid tanken att det skulle förekomma en anonym avsikt att förfölja någon för hans trosåskådnings skull. Det skulle ju se förfärligt ut i den europeiska opinionens ögon och hos de internationella organen, om det skulle bli känt att det bedrivs hemlig eller mer eller mindre förtäckt religionsförföljelse i Sverige, sanktionerad av samhällets egna institutioner.

Det här är inte en strid mellan experter och akademiker utan en strid om mänskliga rättigheter som gäller varje far eller mor i detta land. I den striden finns det ingen anledning att vara åskådare. Vi

måste aktivt engagera oss. Det vi förkunnar är ingenting nytt. Det är historiskt förankrat och kan verifieras. Som väckelsefolk har vi en historicitet som andra saknar. Vi är ingen ny andlig företeelse. Vi bygger på en tradition som går tillbaka till den första pingstdagen och tiden för de heliga skrifternas tillkomst. Det finns en obruten profetisk linje som förenar alla väckelsekristna genom tiderna. Det borde vara känt för svenska myndigheter att väckelsefolket i vårt land har en biblisk förankring och en tradition vars frukt kan bevitnas över hela världen.

Vi har ingenting att skämmas över. Tvärtom har vi all anledning att förklara för vårt samhälle att vad Sverige behöver är väckelsekristendomen som ett salt och ljus. Det vi säger är förnuft, redlig bevisning och logik. Det är socialt manifesterat. Vi har ingenting att blygas för. Vad vi skäms över är det kulturmörker som sänker sig över våra samhällen på grund av att man övergivit bibeln i alldeles för stor utsträckning och ersatt den med teorier

forts. sid. 14

Laodicea

Predikan av Arne Imsen Del I

Jag vet inte om man är rädd för att hamna i galenskaper, för Uppenbarelseboken förs inte längre fram i förkunnelsen. Ändock är de sju sändebreven en genomträngande analys av sju tillstånd som en församling kan genomleva. Sändebreven är nämligen inte en beskrivning av människors enskilda liv utan av olika församlingsstrukturer.

När man varit kristen ett tag upptäcker man att alla människor har sina favoritbi-belställen. Även predikanter har sina fa- vorittexter som de gärna predikar över och ofta påminner om.

I längden kan det naturligtvis inte vara särskilt nyttigt. Det måste ju finnas en strävan att utvidga sin kunskap och bli mer hemmastadd i bibelns värld.

Nu kan det finnas vissa texter som för- samlingen speciellt älskar. Att en pingst- församling helst vill höra om andedop är naturligt. I andra kretsar vill man höra andra sanningar förkunnas. Ändå finns det ovanliga bibeltexter som det sällan predikas över fastän de egentligen är ko- lossalt betydelsefulla. Det är märkligt att de blivit så styvmoderligt behandlade och förbisedda.

Jag tänker på en hel bok såsom Uppen- barelseboken. Det är som om man inte riktigt vågat ta itu med den eller så är man osäker inför dess budskap. Jag vet inte om man är rädd för att hamna i galenska- per, för Uppenbarelseboken förs inte längre fram i förkunnelsen. Ändock är de sju sändebreven en genomträngande ana- lys av sju tillstånd som en församling kan genomleva. Sändebreven är nämligen inte en beskrivning av enskilda människors liv utan av olika församlingsstrukturer.

Man kan naturligtvis fråga vad förfat- taren till Uppenbarelseboken hade för riksligare då han trädde fram med krav på att uppenbara den absoluta sanningen om de olika församlingarna. En annan fråga, som är väldigt väsentlig, är de omskrivna församlingarnas avvikelser från eller likhet med samtida maktkonstella- tioner, grupper och strukturer. Den frå- gan kan hjälpa oss att få orientering i den tid i vilken vi lever.

Låt oss nu börja studera den första för-

samlingen, nämligen församlingen i Efe- sus! Vad var orsaken till att den utvecklade dithän att man kan tala om begynnel- sen till en efterapostolisk tid? I försam- lingen hade uppenbarligen inträffat en betydelsefull nivåförändring, som dock var så svår att spåra att ingen tydligen upptäckte det utan en signal utifrån. Den signalen kom via en apostel som satt på ön Patmos i Medelhavet. Därifrån be- skrev han församlingens situation.

Det var alltså ingen skvallerkrönika aposteln Johannes skrev. Han tog emot från Gud en direkt uppenbarelse som var så genomträngande att hela församling- ens inre liv genomlystes. Därigenom kom han att föra fram i ljuset också de främ- mande krafter, som höll på att få fotfäste i gemenskapen.

Katastrofal riktning

Då Johannes skrev till Efesusförsam- lingen hade en nivåförändring ägt rum. Församlingen hade fallit, men inte mora- liskt i vanlig mening. Situationen var så allvarlig att därest den icke omgående bättrade sig och åter gjorde sådana gär- ningar, som den gjort i själva initialske- det, skulle Herren komma över försam- lingen, ta ljusstaken och flytta den.

Längre fram i de sju sändebreven tycks förhållandena blivit alltmer kritiska och komplicerade ända tills vi kommer fram till beskrivningen av församlingen i La- odicea. Laodicea betyder "folkets rätt", "folkvalde" eller "demokrati". Det första sändebrevet var ställt till Efesus, som ännu inte påverkats av några upplös- ningstendenser eller drabbats av någon slags maktförskjutning eftersom där exis- terade en profetisk vakthållning. I Efesus

kunde man absolut inte tåla dem som för- kunnade falska läror. Man hade höga hel- gelseideal och uppehåll tukt i försam- lingen. Men beskrivningen slutar med La- odicea, där förhållandena förändrats i ka- tastrofal riktning.

Efesus och Laodicea representerar bör- jan och slutet på en mycket beklaglig ut- vecklingskedja. Mitt i utvecklingens gång hände någonting som uppenbarligen för- ändrade situationen för tillfället. Vi mö- ter det i beskrivningen av församlingen i Smyrna.

Vad var det som liksom bromsade upp den påbörjade utvecklingen? Jo, det skedde inte genom något inre tryck utan genom trycket utifrån. Det som förändra- de hela situationen var tydligen förföljel- sen. Trycket utifrån gjorde att försam- lingen på ett speciellt sätt blev beroende av sin Mästare och Herre.

Man började bedja igen samma hjälp- lösa och barnsliga böner och ropa på samma sätt som man gjorde i förstone, då man levde i närkontakt och i strid med fi- ender som skulle besegras. Det var då den striden eller frontberedskapen gick förlo- rad som man blev alltmer inåtvänd.

Det är i mötet med de onda makterna som församlingen får sina rätta propor- tioner. Församlingen blir liten, svag, hjälplös och i trängande behov av en Mästare och Frälsare.

Om vi studerar den följande utveck- lingen, så verkar det som om man i nästa skede började en intern strid. Där ser man tendensen till en smygande slapphet på det teologiska planet. Där stöter vi på ni- kolaaternas lära, som uppenbarligen fått fäste om inte hos församlingens ledning så dock hos en och annan av försam- lingens vänner. Denna nikolaaternas lära

var naturligtvis besynnerlig och helt väsensfrämmande för evangelium.

Vad jag nu vill betona är att då kampen upphör, den kamp församlingen är kallad att leva i och utkämpa, kommer i stället en hel massa teologiska problem, lärostrider och en hel del mer eller mindre sofistikerade synpunkter på Andens verksamhet och församlingens arbete. Det är ett synligt tecken på den sysslösa församlingens livsleda.

Teologi

Om man är sysslös, tenderar man att förlora kontakten med evangelistionen, missionen och arbetet. I stället specialiserar man sig på teologin. Men då öppnar man verkligen avrundens källor kan jag försäkra, för det finns ingenting som är så komplicerat som alla de fruktansvärda strider och resonemang som hör Guds rike till. Då de striderna får fånga och engagera människorna upphör de samtidigt att vara självinnare eller fungera i det ämbete och den kallelse som Gud givit dem. Så småningom kommer de här tendenserna att lamslå hela församlingen på fundamentala punkter och få ett allt djupare fäste i församlingens inre liv. Därefter ser vi att inflytelserika personer börjar hävda nya läror och efter ett tag har dessa nya läror fått säte mitt inne i församlingsledningen.

Då vi går till nästa sändebrev, brevet till Tyatira, möter vi kvinnan Jesabel, en märklig gestalt, som i Gamla Testamentet står som föredöme eller förebild på det falska profetdömet, som fått inflytande över Herrens tjänare. Jesabel är egentligen ekumenikens förebild, därför att det var denna kvinna som blev drottning i Israel i den olagliga förbindelsen med konungen Ahab. Det var han som sedan kom att utrota det sanna profetdömet och ersätta det med det falska.

Ekumenik

Kvinnan Jesabel gick systematiskt tillväga. Hon hävdade inte att det israeliska profetdömet skulle utrotas men hon ville få utrymme för egna altaren på judisk mark. Så öppnade hon dörrarna för en ekumenik mellan judendom och heden. De profeter som ännu fanns kvar protesterade dock emot denna utveckling och skapade ständiga irritationer i de stora folkliga högtiderna då de trädde fram, pekade på de falska altarna, förbannade dem och förklarade att Israels Gud var den sannfärdige och ende Guden.

Det var en våldsam provokation. Jesabel krävde sin makes fullmakt att utrota detta irritationsmoment ifrån de folkliga och religiösa festerna. Den fullmakten fick hon, varpå hon slaktade de sanna profeterna medan hon behöll de samarbetsvilliga, vilka blev hennes egna propagandister. De kom att förespråka en ny linje, en gemenskapssyn, som hittills varit förbjuden i den gudomliga uppenbarelse.

I sändebrevet till Tyatira möter vi åter den här märkliga gestalten Jesabel. Där opererar hon på samma sätt. I Tyatira var hennes ambitioner inte att placera sina altaren på judisk mark, utan bearbeta kristendomen och skapa förutsättningar för en ny ekumenik. Hon är symbolen för ekumenik.

Man kan se att där ekumeniken bli bejakad, där slocknar allt andligt liv. Det överlever inte, därför att himmelens Gud inte kan bejaka det avguderiet och de styggelserna i några former. Resultatet blir alltid att de levande profeterna utrotas. De nedtystas, förs ut, avsöndras, för att inte säga slaktas. Det är ekumenikens resultat.

Så orsaken till att vi idag har så få profetröster är att den ande som har sin upprinnelse i Jesabel, fått fäste i och nu härskar över hela kristenheten som en drottning via Kyrkans Världsråd och lokala ekumeniska organ. Hon sitter med makten i sina händer och styr utvecklingen.

Mysticism

Vi lägger också märke till att det i sändebrevet till Tyatira talas om nya djupheter. Jesabel inför en ny mysticism, dvs det finns ingen religion som överlever om den inte motsvarar människornas minimala krav på mystik. Då det äkta går förlorat kommer det oäkta. Här talas det om djupheter, som presenteras som Satans djupheter. Med andra ord öppnas vägen för de nya djupheterna via den ekumeniska trenden, som har sin förutsättning i att alla fungerande och andeinspirerade profeter tystas och inte tillåts störa de stora offentliga samlingarna och att de därmed inte lyckas fördöma eller förbanna alla falska altaren som är uppresta. Förklädd i karismatiska löften och utfästelser kommer Satans djupheter, det spiritistiska elementet.

Förbättra världen

Men lägg märke till att med ekumeniken, det är det märkliga, följer det sociala engagemanget. Har man blivit ekumenisk, är man stor och kraftig. Då blir man medveten om sin styrka och skall med egen kraft förbättra världen. Så förnekar man samtidigt syndens konsekvenser, trampar Jesu försoningsverk under sina fötter och gör sig oberoende av hans frälsningsverk. Jesus blir i bästa fall en Che Guevara, en modern befriare, och man talar om befrielsens teologi, feminismens teologi, revolutionens teologi, osv, ja, den ena skolan avlöser den andra i ekumenikens skydd. Varje ny våg leder människorna allt längre från Kristus. Till sist är människan så främmande för Kristus att hon sluter Antikrist i sina armar och ger honom hyllningskyssen. Så gör man antikrist till herre och ger honom sin tillbedjan.

Det här är egentligen en ohygglig beskrivning av församlingens utveckling. Jag förstår att människorna inte vill höra det här. Detta oerhört allvarliga budskap med dessa fruktansvärda krav och oerhörda uppgörelser passar inte in i en tid, då människor med nödvändighet måste höra, minst tusen gånger om dagen, att allt står väl till. De hör det i sånger och i vittnesbörd. Om det är något felaktigt så beror det på strukturerna i Amerika eller i Sovjetunionen. Eller så beror det på hungersnöden i den tredje världen eller på det ekonomiska systemet.

forts. sid. 13

Skolministern får motta protester

Till Statsrådet Britt Mogård

Vi har erhållit en statlig utredning: Enskild undervisning enligt 35 § Skollagen Delbetänkande av kommittén angående skolor med enskild huvudman Ds U 1980:3

Citat (sid 14)

Bakgrunden till uppdraget är, att föräldrar, som tillhör ett visst religiöst samfund, till vederbörande skolmyndighet anmält eller efter förfrågan meddelat, att de avser att ge sina barn enskild undervisning enligt 35 § skollagen och för dessa begärt befrielse från skolgången.

Vi protesterar med eftertryck mot detta lagförslag, som är ett begränsande av de mänskliga fri- och rättigheterna och utgör en mer eller mindre förtäckt religionsförföljelse.

Vi kommer att medverka till spridningen av detta delbetänkande genom personkontakter och press inom och utom landet.

Örebro 10 juni 1980

Kristna Skolföreningen, Box 220, Örebro

Lördagskvällen blev höjdpunkten på konferensen och närradiosändningarna. Inför fullsatt tält och i en kokande atmosfär döper Folke Jacobsson en ung broder till Kristus, alltmedan radiolyssnarna får höra vågskvalpet. Efteråt lämnar människor sig åt Gud både i tältet på Gärdshyttan och på Gamla Bro i Stockholm.

Konferens i Gärdshyttan med nya perspektiv

Glädjefest som gav eko i hela landet

Text: Ulla Näsholm Foto: Reino Jillker

Atmosfären var laddad. Sången tonade engagerat och uppfordrande från tältet i Gärdshyttan där många människor var samlade till konferens. Luften vibrerade. Guds Ande verkade på människors hjärtan och det kändes att många stod inför ett avgörande.

Men vi var inte på Gärdshyttan. Platsen var receptionen på Pilgrimshem, Gamla Bro i Stockholm. Där satt vi några syskon och lyssnade tillsammans med ett

tiotal gäster från hotellet. Genom radion tog vi del av det som hände. Eftermötesappellerna nådde oss och flera av gästerna var gripna, någon grät och sökte också Gud till frälsning. Mats Emanuelsson som satt i växeln var upptagen i flera timmar med att samtala med människor som ringde.

I en beskrivning av konferensen vill jag gärna börja med den biten därför att det var det viktigaste som hänt. Mötena sän-

des direkt ut i närradion och nådde många platser. Det går helt enkelt inte beskriva hur det kändes när budskapet gick ut på det sättet. Orden fastnar, men vi kan fastslå att tiden hastar och det är bråttom att evangelium skall nå alla människor.

Guds rike, församlingen och världen var temat för konferensen. Det förde fram nya tankar och ställningstaganden som nödvändigt måste bli en konsekvens

av budskapet. Människors frälsning och familjens rehabilitering är de två första punkterna på vårt missionsprogram, sa Arne Imsen. Familjen, storfamiljen, skolan, arbetslivet, situationen för de äldre, ja allt berörs av evangelium och det finns lösning på konflikter som vi nog lite var och en brottats med och inte sett någon omedelbar lösning på. Det finns en möjlighet att i våra relationer till varandra bevisa *rättfärdighet*. Och när man lyssnat till bibelstudierna under veckan börjar man förstå behovet av försoning. Försoning och ny utrustning för att möta den tid som ligger framför. Vi är ju inkastade i en strid och har hört trumpetstötarna som kallat oss till uppbrott och kamp.

Lovsången steg mot himmelen

- Varför har ni inte kommit längre än ni var i Malmköping, undrade Arne Imsen i en förmiddagspredikan. Fyrtio år för elva dagsresor, en på-stället-marsch-tillvaro hade blivit israeliternas lott. När en ny generation växt upp var det tid att dra in i landet. Deuteronomium - den andra lagens tid - var inne. Slutsatserna får var och en dra själv, men nog är det viktigt att vi tror på Gud och att vi lägger av det som är till hinder och kommer vidare.

En kväll kom jag till kvällsmötet väldigt försenad. Det verkade som om en magnet drog folk in i tältet. Människor som stod utanför var tvungna att gå in

Årets sommarkonferens fick ett verkligt genom-brott. Tusentals människor hade möjligheter att direkt följa konferensen via radio över sex närradiostationer. Konferensen blev dub-belt historisk. Första gången på egen konfe-rensplats kunde mara-natafolket komma till-sammans och tacka Gud. Konferensen blev något av en folkfest med alla spännande, roliga och allvarliga inslag.

och se vad som hände. Lovsången steg som en orkester mot himlen. Atmosfären var ljuvlig, befriande och förlösande. När jag försiktigt smög in i tältet och satte mig längst ner såg jag en sångarskara som med upplyfta händer och ansikten lovade Gud. Man bara smalt ner och förnam Guds härlighet.

I lovsången deltog också barnen som alltid satt på de första bänkarna. De utgjorde ett stort inslag i konferensen. Mitt på dagen hade de speciella möten och då såg man dem i grupper sitta och sjunga, dansa ringlekar eller ha regelrätt bibelundervisning. Sen satt de med under väckelsemötena och sjöng och klappade händer av hjärtans lust.

Och framme på estraden satt ofta Mika, 3 år, och välsignade och sanktionerade budskapet till publikens uppenbara förtjusning. Ja, amen, utropade han, när någon talade om att vi får akta oss så vi inte blir för stressade och jagade så vi inte kan fungera på ett riktigt sätt. Publiken skrattade lite osäkert, tittade lite generat på varandra, men tog upp en applåd för Mika som förstått det att "jag måste ju vara där min far är..."

En ny generation vittnen kommer

En helt ny generation vittnen ser vi nu växa upp och börja ta ansvar på ett nytt sätt. Pilgrimsskolans frukt börjar redan visa sig. Guds välsignelse för de som vågat ta ansvar för sina barn och fostra dem till att bli *gudsmänniskor*. Där ser vi Jonas Qvist ila runt konferensområdet med en bandspelare. Tillsammans med den mer erfarne och rutinerade Arne Björkman gör de reportage för radion. Många unga tekniker kan man se i den buss som studion är inrymd i. Jag vet inte om det kan röra sig om 50 som en tidning påstår.

- Imsens 50 tekniker, läste vi ju om... Men nog var det många som var upptagna med att sända programmen. Det rörde sig ju om många platser: Stockholm, Järva, Malmö, Eskilstuna, Kumla och Jönköping.

Jag gjorde ett besök i studiobussen. Ytterst oteknisk som jag är blev jag imponerad och en aning skrämmd av alla sladdar, bandspelare och apparater. Thorbjörn var hallåman. Lennart Granqvist tog en snabb överblick över det hela för att se att allt fungerade som det skulle. Andra stod i begrepp att ta över tekniken för att några skulle kunna vara med i mötet. Karin Setterman som för det mesta lever i studion skulle vara med i mötet. Det var direktiv från Hans som förestår storfamiljen i Malmö.

- Du och Greta skall sjunga den där sången...

Och därvid blev det. Men då hade jag redan lämnat studion efter att ha fått en

liten inblick i det fascinerande men stressiga arbetet.

Det finns många man skulle vilja nämna, men låt oss tacka Gud för dessa syskon som arbetar med ett media som når så långt och betyder så mycket. Andra arbetar på andra avsnitt och områden, men tillsammans vill vi föra ut evangelium. Britten och Lasse Andersson kom från Grekland tillsammans med två av sina barn. De informerade, inspirerade och sjöng.

Med var också Gitte Christensen som varit ett år i Grekland. Gitte är bara 15 år, men har upplevt Guds kallelse till tjänst - en av den nya generationen vittnen som börjat ta ansvar och "utbilda" sig praktiskt och andligt för att kunna tjäna i Jesu Kristi efterföljd.

Turen har kommit till de äldre

Det har verkligen varit underbart att i denna natursköna omgivning, som Gärdshyttan utgör, uppleva en berikande och inspirerande gemenskap med Gud och med varandra. Jag tänker på vännerna på Gärdshyttan som gjort det möjligt för oss att kunna samlas under så avstressande och lugna former till konferens. Tältuppsättning, försäljning, servering, matlagning, köksarbete osv, är en del av det arbete som utförts och vi är i sanning skyldiga vännerna ett stort tack för deras uppoffrande arbete.

Det är mycket man kommer att tänka på och som man skulle vilja ge uttryck för. Det är bara så svårt att verbalisera, ge ord åt. Tänk att kunna gestalta det vi hört under denna vecka och revolutionen skulle vara ett faktum.

De äldre har beslutat att samlas på Latorp och då ta upp och samtala om sin situation och hur man skall handla när det gäller storfamiljen. På Latorp håller man redan på att ställa i ordning rum för att kunna ta emot de äldre syskonen. Det är ett steg i riktning mot ett nytestamentligt församlingsideal. Meningen är ju inte att de äldre skall leva sitt liv isolerat från församlingen. Därför är det viktigt, tror jag, att *varje* storfamilj har någon eller några äldre i sin gemenskap. Inte minst för barnen har det en väldig betydelse, ja, det är väsentligt för oss alla därför att vi behöver varandra,

Konferensen avslutades. Det stora blågula tältet som kväll efter kväll, dag efter dag varit fullt av människor, ibland upp till tusen personer skulle nu rivas.

Alla skulle åka hem till sina olika frontavsnitt och kämpa vidare. De intryck och impulser vi fått ska nu gestaltas och förverkligas hos oss var och en. Som individ, storfamilj eller församling, måste vi förstå kallelsen och tidens allvar och ta emot rustning och kraft till en strid på annat sätt och med andra metoder än vi vanligen tänker oss. JESUS KOMMER!

Gärdshyttan 1980

Tänk, vilken underbar plats Gud gav oss...

Foto: Per-Arne Imsen, Reino Jillker, Gustaf Jillker, Hans Brynte

Gärdshyttan, Maranatas nya konferensplats, överraskade alla med sin charm och sin lummiga grönska. Här har maranatafolket fått den plats som det länge väntat på.

Ovan: Konferensen fylldes med jubileer av olika slag svarige utgivaren Arne Imsen och hans hustru Brita f

Nedan: Moussa Abna Aissa, Stockholm, lånade en hel buss från SL och körde folk till konferensen.

Barnen samlades om dagarna till livliga barnmoten, eller som här till ringlekar

...och här fyller Midnattsropet 20 år samtidigt som an-
50.

Ovan: Nedre matsalen. De äldre syskonen samlade för måltid.

Nedan: Mitt under konferensen passade Rut Glanz på att fylla 60 år. Här tillsammans med maken Torsten.

...och här fyller Midnattsropet 20 år

Margit Gustavsson från Örebro tillhör den trogna
skara som återkommer år efter år

Nere i köket var det ständig akti-
vit. Här syns Sonja Sandvik,
Maj Andersson, Monica Anders-
son och Lena Dahlberg.

Maranatas legala "piratradio"

Av Thorbjörn Helmner
Foto: Hans Brynte

Imsens piratradio "Utanför Lägrät" har uppstått igen, proklamerade en lokaltidnings skribent på orten högljutt och tacksamt på halva förstasidan i den nyhetstorkande julveckan mitt under Gärdshyttkonferensen. Det något sensationella uttalandet föregicks av riksradios Dagens Ekosändning dagen innan. Där behandlades och kritiserades Radio Maranatas metoder att utnyttja den så omdebatterade närradion.

Det som gav upphov till det känsliga läget och kritiken var Radio Maranatas direktsändningar från Gärdshyttkonferensen som via specialtelefoner, sk Diavox, inköpta av Televerket, förmedlade bibelstudier, missionsmöten och väckelsemöten direkt till Stockholm, Eskilstuna, Kumla, Järva, Jönköping och Malmö och på så sätt nådde ut till hundratusentals lyssnare samtidigt, givetvis helt legalt.

"Imsen har förfelat syftet och den grundläggande idén med närradion och förvandlat den till riksradio", dundrade Dagens Eko fortsättningsvis.

"Maranatas piratradio har gjort en kupp mot närradion och sänder från Gärdshyttan på ett raffinerat sätt", skrek Göteborgs-Posten.

Samtidigt strömmade lyssnarrapporterna in från hela landet, människor med tacksägelseämnen för undervisning och väckelseatmosfär hemma i köken och bilarna, människor med behov och böneämnen. Det dök upp troende syskon liksom ofrälsta sökande långväga ifrån för att vara med, se och uppleva gemenskapen och mötena. Ett helt enormt gensvar.

Direktsändningarna kunde också obehindrade fortsätta fram till söndagens fi-

nalmöte. I sändarbussen utanför konferenstältet trängdes, svettades och arbetade teknikerna, i första hand Lennart Granqvist, Robin Widén, Sofi Dahlberg och Jonas Qvist omgivna av sladdar och bandspelare, med det mycket krävande sändningsschemat.

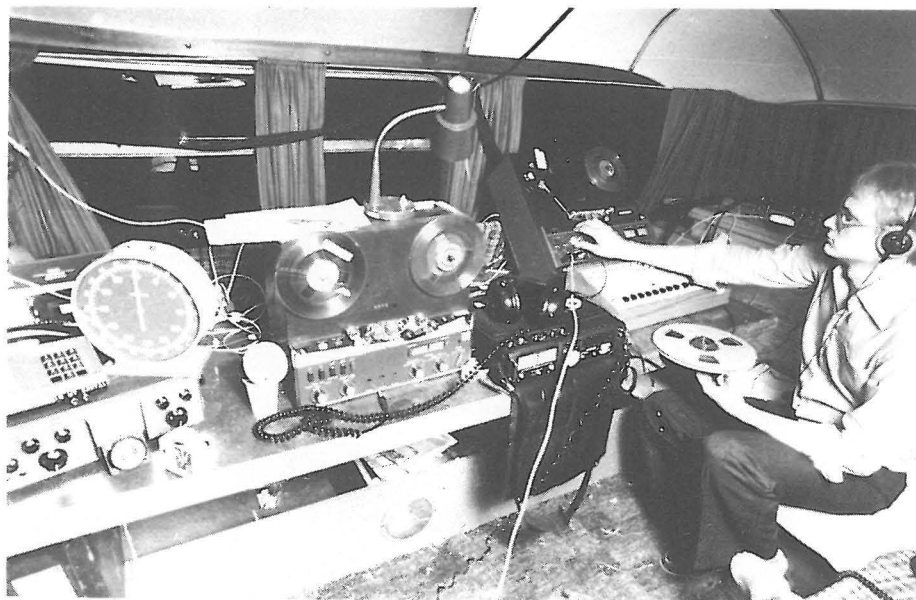
I den till synes amatörmässiga villervalan och oredan verkade Olle Palmborgs, sekreterare i närradiokommittén, pressuttalande om att Radio Maranatas teknik var överlägsen alla andra organisationers en aning överklig, men gav samtidigt det kanske rättvisaste betyget och bilden av maranataungdomarnas verkliga insats och förmåga att rätt utnyttja den kanal och de knappa resurser som ställts till förfogande för att evangelisera och nå ut med ett angeläget och revolutionerande budskap.

Dikran Demir, assyrisk medarbetare på radion i Jönköping, uttryckte sin erövraroptimism så här: "Närradion ger oss en laglig möjlighet att nå ut med vårt budskap. Den möjligheten tänker vi använda maximalt."

Högen av pressurklipp innehållande de skallande ropen om att denna, de fattigas och smås röst och eterkanal utåt skall kvävas och tystas är en underbar kontenta av att Maranatas frigörande och provokativa eterbudskap sannerligen inte gått spärlost förbi.

- Det är väl här som det verkligen är närradio, utbrast Peter Ögren i söndagens avslutande missionsmöte med personlig vinkling, "när Guds Ord kommer människornas hjärtan nära".

Lennart Granqvist bland sladdar och band i Radio Maranatas rullande studio.

LAODICEA

Men syndaboken är den kristna församlingen, som måste kallas till uppgörelse, så att det blir klart vem som är Gud i Israel. Hans namn måste åter bli upphöjt och återfå sin förlorade ära.

Läser vi vidare i Uppenbarelseboken kommer vi till nästa församling och det är församlingen i Sardes. Där är liksom själva den andliga atmosfären betydelsefullt förändrad. Om man inte kan tala om en total likgiltighet så är dock likgiltigheten det dominerande draget i församlingen. Där gråter och sörjer man givetvis inte. Där hör man ingen klagande ton utan där lever man fullständigt fixerad av en livslögn. Den livslögnen är ett resultat av en medveten bearbetning och indoktrinering. Man hade blivit så upptagen av andras situation att man slutat att rannsaka sig själv.

"Du har namnet om dig, att du lever, men du är död..."

Då det är sagt väntar man sig inga aktiviteter, ingen rörelse, ingen gripenhet, ingen entusiasm och inga under. Där väntar man sig ingenting.

Hur kunde man efter mindre än 40 år sitta så lugnt oberörd och självsäker så att himmelens Gud måste förklara en sådan sak för församlingar som haft sådana föreståndare som Paulus, Epafra, Johannes, Polykarpus och Timoteus? Det var människor som inte sparade sig på någon punkt utan arbetade och kämpade för evangeliets framgång. De led, stred och vann. De var verkliga kämpar som församlingsföreståndare och hade givit sitt liv för fären med Jesus själv som personligt föredöme.

Församlingen i Kolosse grundades av Epafra liksom förmodligen också församlingen i Laodicea. Där fick man den underbaraste undervisning av de absolut yppersta föredömen. Men ingen kan hjälpa en församling som själv inte vill följa Lammet vart det går utan fastnar och gör tidigare erfarenhet till ett slags försäkring för kommande förlust.

Församlingen hade gjort underbara, övernaturliga och mäktiga erfarenheter. Nu hade dessa välsignelser, som östs över dem ifrån himmelen, förvandlats till förbannelser. Det som tidigare drev dem vidare låg nu som en våldsam broms, därför att de var fixerade vid det förflutna och kunde inte orientera sig i nuet. Därför heter det: "Du har namnet om dig att du lever men du är död!"

I den församling det brevet var ställt tillväntar man sig inte att hitta andliga frukter, missionsappeller och missionsbudskap. Där är det frågan om en intensivvård av det som ännu återstår. Församlingen var så sjuk och så utarmad av en felaktig näring att den behövde intensiv-

vård. Den församlingen fungerade inte längre som ett missionsorgan, för den kunde inte fortplanta liv. Den saknade det som var från begynnelsen.

Vad är då behandlingen? Det är: "Styrk det som ännu är kvar". Därmed är i realiteten församlingen underkänd, för det som skall styrkas är det som ännu är kvar som himmelen kan erkänna. Det måste samtidigt innebära att man tar avstånd från det mesta man håller på med, avskiljer det, utmönstrar det och styrker det som ännu är kvar och som varit nära att dö. Då blir det fråga om intensivvård.

Men det är detta en församling med historia och prestige inte maktar med. Den uppgörelsen är på en gång så oerhört ingripande och påkostande så att det orkar församlingarna vanligtvis inte med. I stället vidtager man vanligtvis vissa taktiska förändringar i det yttre beteendet och söker kanske komplettera programmet med vissa inslag av bibelstudier och ett och annat bönemöte eller någon missionskonferens. Det hjälper dock inte. Det måste fundamentala förändringar till med en helt ny målinriktning och inte tillfälliga.

Till sist studerar vi också sändebrevet till församlingen i Filadelfia. Det är det i särklass märkligaste i hela den här sjuklagen av toner från höjden. Filadelfia innebär den stora reformationen, där allting förändras till vad det ser ut som ett nytt utgångsläge. Det förefaller vara så att Filadelfia bromsar upp utvecklingen. Det blir en missionsepok. I Filadelfia känner vi igen Jerusalemsförsamlingen och Antiokiaförsamlingen i dess ursprungliga och underbara missionsrörelse.

Det är inga självberömande övertoner vi möter i detta sändebrev. Det är en förkrossad församling, som är medveten om vad man själv är. Till denna församling kommer budskapet om att det är Herren som har nycklarna och när han upplåter så är det ingen som kan tillsluta. I detta budskap gör Herren klart för församlingen att visst härskar döden i församlingarna runt omkring och visst är denna dödslukt också ett hot för den här församlingens framtid. Det är ändå Gud som har nycklarna till döden och dödsriket, dvs, det är han som har makten.

Så gör Herren klart för församlingen att församlingens grund utgör förutsättningen för framtiden. Själva hemligheten är detta: "Du har tagit vara på mitt ord och har icke förnekat mitt namn."

Dessa ord är också ett referat som handlar om en församling i fruktansvärda strider utan att för den skull detaljbeskriva själva händelseförloppet. "Du har tagit vara på mitt ord", betydde att de kämpat med sitt eget liv som insats för att behålla ordet - Guds ord - och att de icke förnekat hans namn. Följaktligen måste det ha varit en oerhörd kamp.

forts. sid. 18

konferens eko

Hans Lindelöf, Stockholm

- Det kanske är lite svårt att så här sammanfatta och slutligt bedöma vad konferensen betytt för mig. Men så pass mycket kan jag säga att jag upplever klart att den här konferensen och överhuvudtaget den andliga situation som Maranata representerar är oändligt värdefull för mig, och jag tror, för hela det här landet.

- Jag har aldrig stött på en friskare kristendom i det här landet och jag tror att Maranata kommit upp och fått fotfäste på den grundval som gått förlorat för många kristna.

- En stor välsignelse, men också motsvarande förpliktelser att förverkliga och lyda Guds budskap.

Anne-Mari Kverkild, Verdal, Norge

Glädjestrålade berättar Anne-Mari att hon nu beslutat sig att flytta till storfamiljen i Oslo i stället för att gå en folkhögskolekurs på musiklinjen.

- Jag bestämde mig i går och nu ser jag fram emot att till hösten flytta till storfamiljen.

- Konferensen har varit "nydelig".

Jag har lite svårt att översätta det nyanterat, men av Anne-Maris spontana glädje och strålade ansikte förstod jag vad konferensen inneburit för henne. En kallelse till uppbrott för en ung människa som nu med glädje och tillförsikt går in i uppgiften att tjäna Jesus.

Roar Asprusten, Oslo, Norge

- Det gäller ju församlingens uppbyggelse och konferensen har varit positiv till det fortsatta arbetet.

- Till hösten skall vi börja med hemundervisning i storfamiljen och det har varit en väldig inspiration att höra dem som gått före oss.

NYA LAGFÖRSLAGET

och filosofier som upphöjts till vetenskap och därigenom fått en falsk nimbus.

Här är grundorsaken till den konflikt som det lilla maranatafolket blivit inkastad i. Så här heter det i Guds ord: "I begynnelsen skapade Gud himmel och jord".

Det handlar inte om någonting mindre än vem som har skapat. Eller har människan kommit från apan? När man i vårt land och andra kulturstater förvandlat historiens största bluff, som evolutionsläran är, till en ideologi som lagts i botten på skolundervisningsväsendet och det sociala samlevnadsmönstret, förstår vi att situationen är allvarlig. Vi hävdar att Gud skapade. Det är utgångspunkten! Det finns ingenting att placera i skapelsens ställe. Man påstår att det finns en konflikt mellan tro och vetenskap. Det är en konflikt mellan tro och otro och inte mellan tro och vetenskap. Vetenskapliga bevis för evolutionsläran existerar inte och kommer heller inte att finnas. Evolutionsläran är en filosofi och en arbetshypotes.

Gud skapade! Det är ett viktigt påstående för det bestämmer vår människosyn. Om det materiella kommit till av en slump ersätter man slumpen med Gud. Då förstår man också vad resultatet blir.

Jag tar inte upp de här frågorna till ytterligare diskussion. Jag bara nämner dem. Går vi till Nya Testamentet läser vi: "Genom tron förstå vi". Inte genom förståndet tror vi. "Tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man icke ser. På grund av den fingo ju de gamle sitt vittnesbörd. Genom tron förstå vi att världen har blivit fullbordad genom ett ord av Gud, så att det man ser icke har blivit till av något synligt".

Gud skapade! Så kom människan till. Jag tror inte på någon evolution från lägre stående arter till allt högre. Jag tror inte att mina förfäder var apor. Jag tror att vi är skapade till Guds avbild. Det innebär att vi har intelligens - åtminstone borde vi ha det. Om vi saknar det så tyder det på motsatsen, inte evolution utan degeneration. Det kan också bekräftas. Utvecklingen i världen går inte uppåt och framåt. För den människa som avsatt Gud handlar det alltid om degenerering.

Låt oss gå vidare till 1 Mos 1:26:

"Och Gud sade: Låt oss göra människor till vår avbild."

Gud är ingen chimpanse. Han sade: "Låt oss göra människor till vår avbild". Man kan känna igen Gud i människan.

forts. sid. 17

Unga och gamla möts i storfamiljen. Gustaf Larsson på en bänk med treåriga Viktoria Kulborg i knä.

Unga och gamla möts i storfamiljen

Storfamiljerna växte fram under 70-talet som svar på de alltmer lömska attacker som då riktades mot själva familjen. Samhället valde att ensidigt satsa på en kallhamrad individualistisk livsstil.

Många kände sig tvingade att söka sig fram till en social gemenskap som bättre kunde skydda kärnfamiljen. Det var så storfamiljen växte fram med i huvudsak unga och oprövade människor i täten.

Det är få ting som betytt så mycket i maranatakretsar som just storfamiljen. Storfamiljen gjorde det möjligt att bygga upp starka evangelisationscentra, starta närradiosändningar och hemundervisning, ja, själva sommarkonferensen har varit möjlig endast tack vare storfamiljen.

Men i årets konferens gällde appellerna framför allt storfamiljen och de äldre vännerna. De äldre behövs i gemenskapen.

Folke Jakobsson: Jag har bott i storfamiljen på Latorp en tid. Jag har sett på barnen hur berikade de varit av umgänget med de äldre. Gustaf Larsson har varit som en sockerbit för dem. De har suttit i

hans knä och varit hos honom i flera timmar i sträck. De äldre har en väldig uppgift i storfamiljen och i församlingen. Här måste de äldre vara med och ställa upp.

Lars O Andersson: Jag tror att vi snart får ställa frågan vilken storfamilj vi skall välja: staten eller församlingen. Per-Albins folkhem tror jag kommer att uppstå i en mycket bistrare verklighet. För barnen håller samhället på att skapa en SIA-skola från morgon till kväll. Snart öppnas det också - inte daghem - utan natthem. Hela utvecklingen går mot att båda föräldrarna skall frigöra sig för att tjäna staten.

- Nu gäller det att vara rationell, så nu har man börjat bygga storfamiljshus, eller kollektivhus i masskala - statliga sådana. Det kommer naturligtvis en elit först som går före och förverkligar det statliga idealet i folkhemsförlängningen. Sedan kommer fler och fler och till slut blir det lagstiftning. Alla skall bo i storfamilj.

- Det kan tyckas vara en utopi men utvecklingen går ditåt. Den lilla kärnfamiljen som bott i förorterna år efter år har spelat ut sin roll. Det är ingen som orkar med det. Därför kommer staten och vill hjälpa oss. Vi måste välja den kristna gudomliga församlingsfamiljen nu innan staten kommer och föser in oss i andra fallor.

Hans Brynte: Vad kampen idag gäller är barnen. På samma sätt som Farao och Herodes en gång stod efter att döda de nyfödda, så står samma krafter idag efter att beröva oss våra barn. Storfamiljen är idag den enda räddningsark som finns där vi kan isolera våra barn för alla fördärvliga krafter och där kärnfamiljen kan få sitt fulla stöd.

- Men jag saknar den äldre generationen. Vi behöver er äldre in i storfamiljen till hjälp och stöd i bönen, i bibelstudier och i arbetet.

Ulla Christensen: Vi var tvungna att för barnens skull börja undervisa hemma. För att klara av det började jag en gymnasiekurs i engelska och svenska per korrespondens. Det blev ett av det mest inspirerade jag varit med om. Varenda insändningstillfälle i svenska har jag tömt ur mig allt om hemundervisning, agaförbudet och allt det vi sysslar med. Och vad har jag fått till svar. Så här svarade min lärare: "Du är en mycket klok människa. Fortsätt!"

- Vi måste ha ert fortsatta stöd, syskon. Det är allas barn det gäller.

Arne Imsen: Samhället börjar nu upptäcka att allt det man byggt upp, säkerligen i ärliga avsikter att förbättra levnadsförhållandena för människorna, inte har lett till något annat än tilltagande livsleda. Nu vill man förändra förhållandena igen. Men det kommer ändå aldrig att bli någon djupgående förändring. Ett förslag är att man skall bygga färdiga modeller, kollektivhus, i stället för att låta människorna bygga själva.

- Men vi vill inte ha de där modellerna och kollektiven. Det finns redan så myc-

ket av dolda reserver hos de enskilda människorna att de bör ha rätt att själva utforma sitt boende och, när det gäller skolan, sin egen läroplan.

- Ifråga om barnens undervisning är det föräldrarna som skall ha det sista ordet. Föräldrarna måste ta saken i egna händer om någon verklig förändring skall äga rum. Föräldrarna kan inte längre vara åskådare i detta förbannelsens expertvälde som samhället ordnat. Mina barn tillhör inte staten och jag är heller inte statens egendom.

- Vi måste få en ny arbetsetik för arbetet har sitt eget värde. Samhället vill att vi skall ha fackföreningens syn på arbetet, men det säger vi nej till. Vi måste inpränta andra attityder hos våra barn också här.

- Och när vi klarat av undervisningen själva, då tar vi itu med den egna rättsordningen, en social och ekonomisk rättsordning.

- O, vad viktigt det är att också de äldre kommer med. Hur kan samhället orka med att pensionera aktiva människor vid 65 års ålder för att sätta dem sysslolösa på pensionärshem. Jag ser fram emot att få ta emot de äldre i storfamiljerna, där vi kan eliminera detta svalg mellan generationerna som nu finns och så att vi alla kan leva tillsammans.

- Jag tror att storfamiljen är en övergångsform till den kristna kommunen.

Ulla Christensen, fembarnsmamma från Örebro, får hela församlingen med sig när hon berättar om de dråpliga reaktioner hon mött ifråga om hemundervisningen.

Foto: Hans Brynte

- Det är därför att man inte lyssnar till Guds ord som det kan uppstå så märkliga rörelser inom den karismatiska väckelsen och den ekumeniska rörelsen, sade Arne Imsen inledningsvis.

Mottot för konferensen var "Guds rike, församlingen och världen". Det var också det ämne Arne Imsen talade över. Här följer en sammanfattning.

- Det är nödvändigt att betona att Jesus inte predikade församlingen utan riket. Församlingen är inte riket - men en del av det. Under den svåraste perioden i mänsklighetens historia är det riket som speciellt skall predikas. På den första pingstdagen, då Petrus citerade Joels profetia "Och det skall ske i de yttersta dagarna, säger Gud, att jag skall utgjuta av min Ande över allt kött..." var avsikten den att människorna skulle frälsas till Guds rike. Det var och är denna förkunnelse som väcker motstånd och skapar lojalitetskonflikter. Vem tillhör vi egentligen? Tillhör Anden Gud, själen Jesus och kroppen världen? Eller tillhör vi ett rike?

- Bergspredikan innehöll det nya rikets lagar. Det är alltid lagen som ges först. Då Israels barn togs ut för sitt uppdrag fick folket först lagen innan det kom in i riket.

- Bergspredikan är budorden i positiva termer. Då Gud genom lagen sade: "Du skall inga andra gudar hava ..." sade Jesus: "Saliga äro de fattiga ..." Varför sade Jesus så? Jo, allt som man äger och förtröstar på är avguder. Det behöver inte vara materiella tillgångar. För alkoholisten är alkoholen en avgud. För nykteristen är nykterheten en avgud.

- Att bli frälst och döpt inskränker sig således inte till bara en slags kittling i nervsystemet. Det innebär att man, från att ha hållit sig till många avgudar, nu får en Gud.

- Bergspredikan börjar med saligprisningarna: "Saliga äro de som äro fattiga i anden, ty dem hör himmelriket till. Saliga äro de som sörja..." Alla dem som Jesus räknar upp befinner sig ur världens synpunkt i ett krisläge. I verkligheten är det en hel rad omöjligheter Jesus ställer upp för lärjungarna. Det gör han dessutom i början av deras lärjungaskap. Om lagens bud ställde stora krav på människan så ställer Jesus ännu större krav. I bergspredikan är kraven både förnyade och skärpta.

- Skall vi se bergspredikan praktiserad i självavinnandet och självavårdandet får vi gå till Luk 14:25-27. Jesus säger: "Om någon kommer till mig och han därvid ej hatar sin fader och sin moder och sin hustru och sina barn och sina bröder och systrar, därtill ock sitt eget liv, så kan han icke vara min lärjunge"

EKUMENIKEN

vill skapa gemenskap där Gud satt fiendskap

Arne Imsen ledde konferensbibelstudierna

Det som kom att sätta djupast spår efter sig under Maranata-folkets sommarkonferens i Gärdshyttan var naturligtvis bibelstudierna. Varje dag vid lunchtid ledde Arne Imsen församlingen in på sällan beträdda marker i Guds rike. Det var en oerhörd upplevelse att höra den lovsång som växte fram mot veckans slut. Vem glömmer väl den heliga stund då hela församlingen sjöng den kända sången: "Snart är han här, snart är han här..." vers efter vers under djupaste gripenhet. Tänk om kristenheten förstod att det endast är Guds ord som kan skapa verklig och sann rörelse i Guds rike - och i rätt riktning!

- Jesus gjorde det inte lätt för någon. Han gjorde klart för människorna att alla relationer mellan människorna sedan fallets dag är perversa och onaturliga. De orättfärdiga förhållandena finns överallt och påverkar både våra personliga förhållanden och samhället. Men orättfärdiga förhållanden kan aldrig rättfärdigas, inte ens om fackföreningen legaliserar dem. Jesus kom inte för att permanenta de orättfärdiga strukturerna utan för att upplösa dem, och han gjorde det i oerhört skarpa ordalag.

"Om någon kommer...och ej hatar..." Människan måste bryta upp från allt för att förenas med Kristus. Hon måste lämna sin himmel som Jesus gjorde. Jesus visar att frälsningen har en tredje dimension och den gäller inte bara till ande och själ.

Människan började exploatera skapelsen

- Vad hände då i fallet när synden kom in i världen? Det var inga ytliga förändringar som ägde rum. Före fallet i Eden fanns ingen teknologi, byråkrati eller något stadsliv. Det var först efteråt människan började exploatera skapelsen. Det skedde sedan människan genom fallet blivit pervers i sina förhållanden till Gud, sina medmänniskor och sin omgivning. Då slog också Kain ihjäl sin broder Abel. Ett helt skyddsnät måste skapas för att inte Kain sedan själv skulle duka under för de

krafter han frigjort.

- På alla plan blev människorna perversa, på det ekonomiska området, inom samhälls- och familjelivet, ifråga om de ockulta tingens osv.

Kvinnans situation

- När Adam förlorade kontakten med Gud blev verkningarna katastrofala. I stället för att tillbedja Gud, började Adam tillbedja sig själv i en slags själv- och människoförgudning. Förhållandet mellan Adam och Eva blev också pervers. Eva började tillbedja mannen. I stället för en treklang av lovsång till Gud genom fader, moder och barn, började kvinnan tillbedja mannen. Det var detta förhållande Jesus måste upplösa då han trädde in i världen. Kvinnan blev då döpt till Kristus medan hon i det gamla förbundet inte hade något tillträde till den guds-tillbedjande församlingen.

- I fallet fick också kvinnan besked om att hon skulle föda med smärta. Smärtan var nödvändig för hennes frälsnings skull. Utan smärta sker nämligen ingen förädling.

- Efter fallet blev arbetet nödvändigt för mannen för att han skulle förbruka sin enorma styrka på rätt sätt och inte förslösa den i det ondas tjänst.

- Men människan handlade åter i strid med Guds påbud. Gud hade bjudit mannen att arbeta med jorden men i sitt upp-

ror sammangaddade sig människorna i städerna.

- Gud gav arbetet ett speciellt värde. Det skulle bli till mannens räddning. Människan tog dock tekniken i sin tjänst för att kunna leva längre. Men ju mer teknik människan skapade, desto kortare blev hennes livstid.

- Efter brödrasmordet kom tekniken. Men det blev inte plogen som blev den största tillverkningen utan svärdet. Musiken kom också att ersätta förlusten av gudsgemenskap. Den kom till som en protest mot Gud. Den första visan var en visa som prisade våldet.

- Guds tanke var inte att människan skulle regera över världen med teknik och maskiner. Människan skulle ha en änglafurste vid sin sida. Hon skulle ha hela andevärldens resurser till sitt förfogande och befalla över. Människan skulle heller inte behöva några musikinstrument därför att människan själv skulle vara ett instrument, som himmelen själv skulle spela på.

- På grund av fallet tvingades den lägre skapelsen följa människan i fallet. Ändå hade den lägre skapelsen aldrig svikit skapelsens Herre som människan gjorde. Så skedde för att Gud inte accepterade att människan skulle förslavas under en lägre skapelse.

- I och med fallet började de stora naturkatastroferna. Regnet och skyfallen började med Noa. Men märk väl att regnet kom som en dom över mänskligheten. Före floden bevattnades marken genom daggen. Daggen hade en stilla förnyande verkan. Genom människan öppnades både himmelens fönster och avgrundens djup.

- Men i fallet gavs också möjligheter till frälsning. I 1 Mos 3:15 säger Gud till ormen: "Jag skall sätta fiendskap mellan

dig och kvinnan och mellan din säd och hennes säd. Denna skall söndertrampa ditt huvud, och du skall stinga den i hälen."

- Satan var på jakt efter människan som medlare mellan sig och Gud. Han ville ha auktorisation för sitt rike genom människan. Satan hade avancerade avsikter. Han önskade genom människan få sitt välde förevigat i en evig strid mot Gud. Satan ägde fortfarande inflytande över sina regioner. Om satan lyckats och människan ätit av livets träd hade hans rike förevigats och människan hamnat i oändlig olycka.

Satan söker gemenskap

- Då satan flirtat sig till människans uppmärksamhet och människan fått sin oerhörda kunskap blev människan farlig för sig själv. Det var då Gud satte fiendskap mellan kvinnans säd och ormens säd för att omöjliggöra alla kontakter. Gud satte alltså gränser för att skydda skapelsen och framförallt människan. Det är den fiendskapen satan vill ha bort genom att bestorma alla gränser.

- Det är dessa murar satan vill ha bort genom ekumeniken. Ormen söker kontakt med människan, gemenskap och ledning.

- Fiendskapen blev ett skydd som Gud satte. Hade inte fiendskapen upprättats hade snart människan blivit en orm.

- Det är mot denna bakgrund vi skall förstå Jesu ord: "Den som kommer till mig och därvid ej hatar..." Hatet Jesus talar om handlar inte om olika graderingar, som vi tror. Hatet gäller fundamentala olikheter.

- När Jesus trädde in i världen blev han omedelbart uppvaktad av satan. Men

forts. fr. sid. 15

NYA LAGFÖRSLAGET

Där finns en identitet som inte kan utslätas. Det är självklart att om vi framhåller att Gud skapade oss till sin avbild i tiden med evigheten som mål, så kommer vi också att få en speciell syn på människan.

Människan är inte en animalisk driftsvarelse, ett djur. Människan är en andevarelse, skapad till likhet med Gud. Det ligger en triumf i den bebyggelsen. Skapad och född till likhet med!

Varje ord är en protest. Vi som tror på bibeln förkroppsligar en kulturrevolution i den meningen att vi håller fast vid det äkta och ursprungliga för att aktualisera det i varje tid. Det är det vi kommer med som överlever. Allt annat är modefilosofier som paralyserar och förtrollar mänskligheten, den mänsklighet som vill komma bort från sitt sedliga ansvar som andevarelser och i stället för tro på Gud vill ge slumpen eller ödet det avgörande ordet. Då kan man också hänge sig åt sina mer eller mindre rovdjursliknande drifter.

Till man och kvinna skapade Gud dem och han välsignade dem. Och Gud sade till dem: "Varen fruktsamma och fören eder och uppfyllen jorden".

Det första Gud sade: "Varen fruktsamma". Det första Gud sade handlade om fortplantning och de lagar som förenar, utvidgar, skapar, uppehåller och förnyar. I dessa frågor har också människan försökt presentera andra teorier än det bibeln för fram som sanningen.

Vad har då allt detta lett fram till? Tre grundstenar bildar ideologin för hela vårt utbildningsväsende. Det är darwinismen, freudianismen och marxismen. Allt detta har totalt förändrat vår syn på människan idag. Se bara på aborttekniken! I vårt land expedierar vi idag 40 000 liv redan i moderlivet genom att använda en hög teknik. I humanismens namn fräntar vi barnen rätten att leva. Det är laglöshetens filosofi, möjliggjord genom en degenererad människosyn.

Jesus visade bort honom. Han visste vad hans avsikter var. Hans frestelser var av samma slag som då han frestade människan till avfall.

- I sina brev till de olika församlingarna ger Paulus ett besked som ligger i samma linje. Han säger i 2 Kor 6:14: "Gån icke i ok tillsammans med dem som icke tro". Förutsättning för sann gemenskap är att gränserna åter dras upp. Trons folk skall hålla sig för sig självt.

- Fy för ekumeniken! Ekumeniken är denna tidsålders furstes sätt att skapa gemenskap där Gud har satt fiendskap.

radio MARANATA

SÄNDNINGSTIDER: (aug. 1980)

STOCKHOLM

88 MHz

Tel. 08/23 52 30

Tis 8.30 - 8.45
20.30 - 21.00
Ons 23.00 - 24.00
Tor 8.30 - 9.45
20.30 - 21.00
Fre 20.30 - 21.00
Lör 22.30 - 23.00

GÖTEBORG

94,9 MHz

Tel. 031/22 52 80

Ons 22.00 - 23.00
Fre 19.30 - 20.30
Lör 17.00 - 18.00

SANDVIKEN

89,9 MHz

Tel. 026/25 28 18

Tis, Tor 19.00 - 20.00

UMEÅ

89,8 MHz

Tel. 090/19 11 44

Mån 8.20 - 9.30
20.00 - 21.00
Tor 20.00 - 21.00
Sön 12.30 - 13.30

KARLSTAD

92,2 MHz

Tel. 054/18 47 70

Mån 18.45 - 19.00
Ons, Tor 19.15 - 20.15
Tor 21.15 - 21.30
Sön 10.00 - 11.00

JÄRVA

91,2 MHz

(Sthlm nordv.)

Mån, Fre 20.00 - 21.00
Sön 22.00 - 23.00

ESKILSTUNA

92,7 MHz

Tel. 016/14 04 01

Mån, Ons, Lör 20.00 - 21.00
Tis, Tor 9.00 - 10.00

JÖNKÖPING

98,5 MHz

Tel. 036/12 12 08

Mån 19.15 - 20.15
Tis 19.00 - 20.00
Ons, Tor, Fre 20.30 - 21.30
Lör 19.00 - 20.00
Sön 20.30 - 21.30

KUMLA

94,3 MHz

Tel. 019/700 25

Mån, Ons, Fre 20.30 - 21.30
Tis, Tor, Lör 10.00 - 11.00

PREMIÄR!

MALMÖ

90,2 MHz

Tel. 040/65 555

Mån - Fre 10.00 - 11.00
Mån - Tor 19.30 - 20.30
Lör, Sön 19.30 - 20.30

Stöd radiomissionen pg 49 14 21 - 4.

Stöd MIDNATTS- ROPET

*Prenumerera åt dig
själv eller andra*

45:- helår, 23:- halvår,
12:- kvartal

Bli kommissionär

Tag hem 5 eller 10 ex
till reducerat pris

*Sänd in artiklar,
vittnesbörd m.m.*

forts. fr. sid. 13

LAODICEA

Det är dessa kristna som sedan utvecklas till vad jag skulle vilja kalla för pelarhelgon, pelare i Guds helgedom. Det är kristna som i konflikt och i kamp inte retirerar för ondskans fräckhet eller den raffinerade religiositetens försök att reducera Ordet eller begränsa namnet. Naivt, enfaldigt och troget håller de fast vid Ordet, icke vid den ytliga beaktelsen, utan i ett förkroppsligande av Ordet i relationerna med den omgivande världen, framförallt i tillbedjan och evangelisationsarbete. De dukar inte under för kulturfrieri, snobberi eller falsk profetism.

Det är dessa som kommer att ta hem segern, ty det sägs till dem: "Se jag kommer snart, håll fast det du har så ingen tager din krona". Striden skall sluta i triumfatörisk seger. Det är budskapet till Filadelfia, som egentligen betyder "broderskärlek".

forts. nästa nr

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med 16 nr om året.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per-Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 3:—. Till Finland, Norge och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang", dvs prenumerationen gäller tills uppsägning sker.

Meddelanden om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens expedition eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20 -4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 44 10 05 -6

GAMLA BRO, servering

PILGRIMSHEM, hotell

PILGRIMSBODEN, kläder

KLARA TONER, missionsbokhandel

BROSALEN, möteslokal

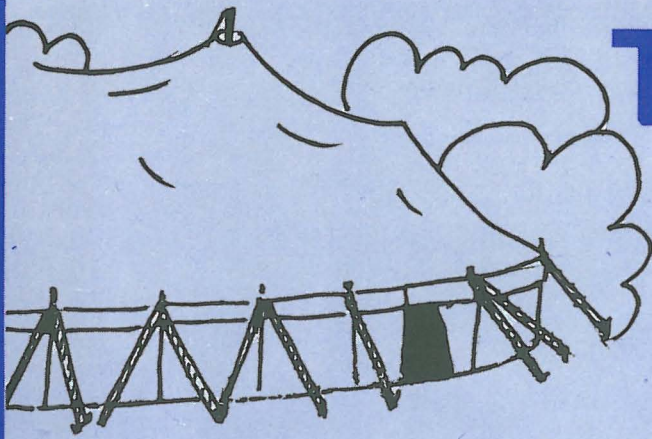
RADIO MARANATA, studio och redaktion

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Tryck: Pilgrims-Tryck, Bromma 1980

TÄLTMÖTEN i Göteborg

Rambergsvallen, Hisingen
(spårvagn 2 o 5)

23 - 31 AUG.

VARJE KVÄLL kl. 19.30

SÖNDAGAR kl. 11.00 -19.00

Ytterligare upplysningar, 031/53 72 76

VITTEN: Jan-Egil Hafsahl, Ernst
Höglander, Sven-Åke Asplund,
Tage Johansson, Thorbjörn
Helmner m.fl.

.. ETT ÖGONBLICK AV NÅD ..

ETT STEG MOT ETT NYTESTAMENTLIGT FÖRSAMLINGSIDEAL

ALLA ÄLDRE VÄNNER

*Samlas till konferens med bibel-
studium och samtalsmöten*

Medv: Ernst o. Doris Höglander m.fl.

Vill du veta mera, ring 019/96 472 el. 08/23 52 30

Latorp
15-21 sept

Inför Jesu tillkommelse

PROFET - och LÄRJUNGASKOLA 1980

Vi inbjuder dig som vill fördjupa din bibelkunskap
och få en fastare bibeltro, i en vardaglig arbets-
och församlingsgemenskap.

på GAMLA BRO 4 oktober - 2 november

Aktuella ämnen:

- Mission och evangelisation
- Församlingen och samhället
inför Jesu tillkommelse

Lärare:

Arne Imsen, Ernst o. Doris
Höglander, Jan-Egil Hafsahl
Gunno Andersson m.fl.

*Sänd in anmälan till Bibelskolan, Maranataförsamlingen
Box 344, 101 24 Stockholm • Tel. 08/23 52 30*

"Vinnläggen eder därför mina bröder om att göra eder kallelse och utkorelse fast"

Nytt!

**CHRISTINA
IMSEN
sjunger
evangelium
Volym 3**

**KRISTUS LEVER
är min segermelodi**

Ny LP-skiva / kassettband

Sida A

1. KRISTUS LEVER ÄR
MIN SEGERMELODI
Per-Arne Imsen
2. JESUS, JEG VIL KNELE NED
Torleif Ruud
3. LAODICEA
Per-Arne Imsen
4. JAG HAR VALT ATT GÖRA
SÄLLSKAP
Lydia Lithell
5. TÄNK EN GÅNG NÄR
SLÖJAN BRISTER
Sångförf. okänd

Sida B

1. TILL VÄRLDENS LARM OCH
VIMMEL
Aage Samuelson övers. P.A. Imsen
2. SKRIFTERNAS JESUS
Aage Samuelson
3. NÄR PÅ GOLGATA JESUS
VANN SEGER
Per-Arne Imsen
4. SNART KOMMER JESUS
Astrid Storm
5. PÅ APOSTLARNAS TID
Per-Arne Imsen
6. CREATE IN ME
Psaltaren 51:12-14

Här presenteras en tredje, mycket efterlängad LP med Christina Imsen. Likasom de föregående, står sångernas budskap i centrum, med ett befriande enkelt och rent ackompanjement.

Fyra av sångerna är skrivna och tonsatta av Christinas make Per-Arne Imsen, som även är producent för skivan. När Christina sjunger sin mans sång om hur det var på apostlarnas tid, så är det samtidigt ett vittnesbörd om en livsstil som de själva praktiserat i flera år. Även de övriga som med sina insatser bidragit till att denna skiva kommit fram; från de som hållit i instrumenten till de som format och tryckt skiv-

omslaget, även de lever och arbetar i den speciella urkristna församlingssamfundet som blivit signifikativt för maranatafolket.

"Och dessa höll fast vid apostlarnas undervisning och brödragemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönen. Och fruktan kom över var och en; och många under och tecken gjordes genom apostlarna. Men alla de som trodde höll sig tillsammans och hade allting gemensamt; de sålde sina jordagods och vad de ej ägde och delade med sig därav åt alla, eftersom var och en behövde. Och ständigt, var dag, voro de endräktigt tillsammans i helgedomen; och hemma i husen bröto de bröd och äto

med fröjd och i hjärtats enfald och lovade Gud".

En sådan församlingssamfundet kanske är förklaringen till att denna grammofonskiva på markant skiljer sig från mycket av den sång och musik som erbjuds på religiösa skivmarknaden.

"Kristus lever är min segermelodi" - det är ett samstämmigt vittnesbörd från en grupp unga människor som i praktisk handling lagt sina liv i den uppståndne frälsarens händer. Och Christinas varma och innerliga röst förmedlar verkligen ett budskap med eftertryck.

Sänd mig mot postförskott

... st MRL 2114 (LP) à 40:- kr (inkl. moms.)
... st KB 114 (kassett) à 40:- kr (inkl. moms.)

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

Tel.: /

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30